

Włodzimiera Ziemińska-Odojowa

Niedanowo, pow. Nidzica. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 2, 146-147

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

by popielnicowe czyste i jamowe z kośćmi bez domieszki stosu.

Wyposażenie grobów jest dość ubogie i ogranicza się do zapinek konstrukcji środkowo- i późnolateńskiej, klamer jedno- dwu- i trójczłonowych z żelaza, klamry trójczłonowej z brązu oraz szpilki brązowej z główką skrzydlatą.

Omentarzysko pochodzi z wczesnej i środkowej fazy okresu późnolateńskiego i należy do kultury jastorfskiej. Zwraca uwagę z jednej strony - brak pochówków z okresu środkowolateńskiego, nagiennie występujących na tego typu omentarzyskach, - z drugiej zaś - powtarzający się na omentarzyskach kultury jastorfskiej szalik ich w fazie środkowej okresu późnolateńskiego. Dotychczas wyjątek w tej regule stanowi jedynie omentarzysko w Lubieszewie /por. sprawozdanie/.

LUBIESZEWO, pow. Gryfice

patrz okres wpływów rzymskich

ŁĘŻKOWICE, pow. Bochnia

patrz okres wpływów rzymskich

MASZKOWICE, pow. Nowy Sącz

patrz okres halstański

WIEDANOWO, pow. Nidzica

Muzeum Mazurskie - Olsztyn

Stanowisko 2

Badania prowadziła mgr Włodzimiera Ziemińska-Odojowa.

Finansowało Muzeum Mazurskie. Dziesiąty sezon badań.

Omentarzysko z okresu późnolateńskiego i wpływów rzymskich.

Stanowisko 2 w Niedanowie położone jest na wysokiej terasie rzeki Nidy około 0,5 km na południe od wsi. Badano półn. wschodni rejon cmentarszyska. Na odcinku 375 m² wyeksplorowano 3 kurhany i 26 pochówków płaskich. Prawie cała przestrzeń między kurhanami pokryta była swartym brukiem kamiennym, przylegającym bezpośrednio do nasypów kurhanowych. Pod tym brukiem odkrywano znane już formy popielnicowych i bespopielnicowych pochówków ciałopalnych. Dobrze zachowana konstrukcja jednego z kurhanów, potwierdza już wcześniejsze wnioski co do najwcześniejszej chronologii i budowy znacząco zdewastowanych tego typu kurhanów, z pochówkami zbiorowymi. Do nowej formy grobu z okresu rzymskiego zaliczyć należy kurhan nr 483, gdzie odkryto szczątki pochówku szkieletowego wyposażonego w ceramikę i nożyk. Naziemną formę tego grobu stanowiła kwadratowa obstawa z dużych głazów. Wnętrze wypełnione było drobnymi kamieniami, i nie tworzyło nasypu stożkowego. Znaczna część grobów w tym rejonie cmentarszyska nie była wyposażona. Inne wyposażone były głównie w ceramikę i nieliczne metale, których zestaw podtrzymują tezę o kobiecym charakterze grobów. Do ciekawych zabytków należą nowe formy bransolet brązowych. Chronologia cmentarszyska nie ulega przyjętym wcześniej ramom czasowym i mieści się w okresie późnolatańskim i rzymskim.

**NOWE MIASTO, pow. Rawa Mazowiecka Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie**

Badania prowadziła dr Teresa Liana przy współudziale dr Teresy Dąbrowskiej. Finansowało PMA w Warszawie.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z końca okresu późnolatańskiego i wczesnego okresu wpływów rzymskich /kultura przeworska/.